

PRESUDA SUDA

26. studenoga 1975.(*)

U predmetu C-99/74,

SOCIÉTÉ DES GRANDS MOULINS DES ANTILLES, društvo koje djeluje preko svojeg predsjednika i glavnog direktora, koje zastupa Jean-Denis Bredin, odvjetnik na Cour de Paris, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourggu, u odvjetničkom uredu Georges Marguesa, 20 rue Philippe II,

tužitelj,

protiv

KOMISIJE EUROPSKIH ZAJEDNICA, koju zastupa njezin pravni savjetnik J. H. J. Bourgeois, u svojstvu agenta, uz asistenciju G. zur Hausena, člana pravne službe Komisije, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourggu, u uredu Marija Cervina, pravnog savjetnika, Bâtiment CFL, place de la Gare,

tuženika,

povodom zahtjeva za naknadu štete na temelju drugog stavka članka 215. Ugovora o EEZ-u,

SUD,

u sastavu: R. Lecourt, predsjednik, R. Monaco i H. Kutscher, predsjednici vijeća, A. M. Donner, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, M. Sørensen, A. J. Mackenzie Stuart i A. O'Keeffe, suci,

nezavisni odvjetnik: A. Trabucchi,

tajnik: A. Van Houtte,

donosi sljedeću

PRESUDU

- Zahtjevom kojim se pokreće postupak tužitelj traži da se Zajednici naloži plaćanje iznosa od 501 428,15 FRF

„kao naknadu štete koju je pretrpio zbog toga što mu je Komisija Europskih zajednica nezakonito prešutno odbila platiti sljedeće iznose:

1. subvencije koje su mu trebale biti plaćene za izvoz žitarica iz francuskog prekomorskog departmana [...] u treće zemlje;
 2. kompenzaciju naknadu za preostale zalihe na kraju tržišne godine 1972./73.: 278 452,18 FRF”.
- 2 Tužitelj, koji ima sjedište u jednom od francuskih prekomorskih departmana, zatražio je određen broj izvoznih dozvola za žitarice uz unaprijed utvrđen iznos izvozne subvencije.
- 3 Osim toga, on tvrdi da je ispunio sve uvjete za ostvarenje prava na unaprijed utvrđene subvencije na temelju članka 16. Uredbe br. 120/67 (SL 1967., str. 2269.) i uredaba donesenih u svrhu njezine provedbe.
- 4 Što se tiče tonaze žitarica koje je i dalje imao na zalihamu na kraju tržišne godine 1972./73., tužitelj tvrdi da je ispunio potrebne formalnosti za ostvarenje prava na kompenzaciju naknadu propisanu člankom 9. Uredbe br. 120/67 i uredaba donesenih u svrhu njezine provedbe.
- 5 U skladu s člankom 10. Uredbe Komisije br. 1041/67/EEZ (SL 314, str. 9.), subvencije isplaćuje država članica na čijem su državnom području ispunjene carinske izvozne formalnosti.
- 6 U skladu s člankom 3. stavkom 1. Uredbe br. 1554/ 73 (SL L 156, str. 13.), kompenzaciju naknadu „odobrava nadležno tijelo države članice na čijem su državnom području smještene zalihe” [neslužbeni prijevod].
- 7 Odredbe Uredbe br. 120/67 kojima se propisuje odobravanje izvozne subvencije i kompenzacije naknade za zalihe, zajedno s provedbenim uredbama Komisije kojima se propisuje iznos i pravila plaćanja, izravno se primjenjuju na cijelo državno područje Francuske Republike.
- 8 Kako bi ostvario naplatu iznosa koji mu pripadaju na temelju izravno primjenjivog prava Zajednice, tužitelj je podnio neuspješan zahtjev nadležnom tijelu u Francuskoj Republici, ali nije pokrenuo postupak pred sudovima te države.
- 9 Tužitelj se potom, zahtjevom od 27. kolovoza 1974., obratio Komisiji u svrhu naplate potraživanja.
- 10 Nakon što je Komisija prešutno odbila njegov zahtjev, tužitelj je pokrenuo ovaj postupak na temelju članka 215. Ugovora o EEZ-u.
- 11 Komisija navodi tri prigovora dopuštenosti tužiteljeva zahtjeva.
- 12 Prvo, ona napominje da se „protupravno postupanje” koje navodi tužitelj sastoji od odbijanja Komisije da izvrši plaćanje, ali da iz tužbe za naknadu štete mora uključivati tvrdnju da nastala šteta ne proizlazi samo iz neplaćanja.
- 13 Drugo, Komisija tvrdi da je zahtjev upućen protiv pogrešnog tužitelja, jer su samo države članice, a ne Zajednica, ovlaštene isplaćivati iznose o kojima je riječ.

- 14 Treće, ona izjavljuje da je zahtjev nedopušten u ovoj fazi postupka, jer nacionalni sud još nije imao priliku presuditi ima li tužitelj ikakva prava u odnosu na nadležnu nacionalnu administraciju.
- 15 Tužba za naknadu štete propisana člancima 178. i 215. Ugovora uspostavljena je u obliku neovisne tužbe koja ispunjava posebnu svrhu u sustavu pravnih sredstava i podliježe uvjetima uporabe koji proizlaze iz njezinog specifičnog cilja.
- 16 Ako institucija Zajednice odbije platiti iznos koji država članica možda duguje u skladu s pravom Zajednice, to ne podrazumijeva izvanugovornu odgovornost Zajednice.
- 17 Da bi tužba koja uključuje izvanugovornu odgovornost bila moguća, ona mora sadržavati tvrdnju da povreda proizlazi iz djelovanja ili propusta Zajednice.
- 18 Tužitelj je u replici pobliže obrazložio zahtjev nastojeći ga smjestiti u područje primjene tužbe za utvrđivanje izvanugovorne odgovornosti.
- 19 On tvrdi da su mu, zbog protupravnog odbijanja Komisije da financira izdatke koje je Francuska Republika obvezna snositi u odnosu na prekomorske departmane na temelju poljoprivrednih uredaba, nadležna francuska tijela odbila isplatiti iznose koji mu pripadaju te da to nezakonito odbijanje Komisije podrazumijeva izvanugovornu odgovornost Zajednice.
- 20 Tužitelj se ponovno pozvao na pravo da na temelju Uredbe br. 120/67 i uredaba donesenih u svrhu njezine provedbe, dobije plaćanje ili od Komisije ili od francuskih tijela.
- 21 On svojim zahtjevom zapravo traži od Zajednice, umjesto od nadležnog tijela države o kojoj je riječ, da mu isplati iznose za koje tvrdi da mu pripadaju na temelju prava Zajednice.
- 22 Odredbama prava Zajednice, prije svega članka 10. Uredbe br. 1041/67 i članka 3. Uredbe br. 1554/73, nedvojbeno se utvrđuje da su nacionalna tijela odgovorna za mjere izvršavanja odnosno odbijanja plaćanja.
- 23 Stoga je na nadležnim nacionalnim sudovima da odluče o zakonitosti tih mera, vodeći se pravom Zajednice, u oblicima koje propisuje nacionalno pravo, pri čemu se prema potrebi mogu prvo pozvati na članak 177. Ugovora.
- 24 Slijedom toga, ne može se prihvati pokušaj tužitelja da zanemari precizno formulirane provedbene uredbe kojima se propisuje nadležnost nacionalnih tijela, tim više što sva prava koja bi mogao imati u odnosu na ta tijela, ne mogu ovisiti o prethodnom finansijskom odobrenju Zajednice.
- 25 Budući da tužitelj nije uspio dokazati da mu je nanesena povreda djelovanjem ili propustom Zajednice te da je zbog toga pretrpio štetu, njegov je zahtjev nedopušten u skladu s člankom 178. Ugovora.

Troškovi

26 Na temelju članka 69. stavka 2. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je snositi troškove.

27 U ovom predmetu tužitelj nije uspio u svom zahtjevu.

28 Stoga mu valja naložiti snošenje troškova postupka.

Slijedom navedenog,

SUD,

proglašava i presuđuje:

- Zahtjev se odbija kao nedopušten.**
- Tužitelju se nalaže snošenje troškova**

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 26. studenoga 1975.

[Potpisi]

* Jezik postupka: francuski